

[Finansministeren.]

inddrives hos hende. Det får betydning i de mange tilfælde, hvor den efterlevende overtager mandens bo for begravelsesomkostningerne.

Efterlades der blot nogen formue, vil enken vel som regel overtage gældsansvaret, men det kan i mange tilfælde alligevel falde hende svært at afse midler til betaling af mandens skatter. I så fald kan enken imidlertid ansøge om bevillingsmæssig nedsættelse af dette skattetilsvær. Sådant lempelse er efter hidtidig praksis indrømmet, hvor enkens fremtidige indtægt vil blive væsentlig lavere end ægteparrets samlede indtægter før mandens død. Det er mit indtryk, at skattemyndighederne ved behandlingen af disse sager bestræber sig for at tage ethvert rimeligt hensyn til enkerne.

Ragnhild Andersen: Jeg takker den højtærede finansminister for besvarelsen. Det viser sig altså at være rigtigt, at hvis der ikke er formue, og hvis enken overtager mandens bo for begravelsesomkostningerne, kan skattevæsenet ikke inddrive pengene. Den højtærede finansminister siger, at hvor der er formue, er sagen noget anderledes; det kan være en mindre eller større formue, men enken kan da søge om nedsættelse.

Det vil fremgå af det eksempel, jeg har fremført, at selv om skattevæsenet er parat til at give nedsættelse, indrømmer det ingenlunde kvinden en nedsættelse, så hun faktisk kan klare skatten. Jeg har allerede omtalt, at den nævnte kvinde må betale 60 kr. — foruden skatten af sin egen indtægt — i afdrag på den gæld, der er fra ægteskabet.

Jeg vil derfor gerne spørge finansministeren, om han ikke vil finde det rimeligt at foreslå en ændring af vor skattelovgivning, som fritager enkerne for pligten til at betale mandens skat og sætter dem i skat i overensstemmelse med deres virkelige indtægt, den indtægt, de virkelig har haft, og som de faktisk har fremover.

Finansministeren (Philip): Den konkrete sag, som det ærede medlem nævner her i dag, kender jeg jo ikke noget til, idet jeg først hører om den nu; jeg kan derfor ikke have nogen mening om, hvorvidt der i denne sag er blevet handlet på en rigtig

eller forkert måde. Jeg vil i det hele taget mene, at det ville være hensigtsmæssigt, om sådanne sager blev forelagt i finansministeriet eller blev forelagt mig, før de nævnes her i det høje ting; det ville være praktisk, når man skal diskutere dem.

Om selve det spørgsmål, om den nuværende regel er rimelig, vil jeg sige, at jeg har det indtryk, at den stort set virker rimeligt; men skulle der være enkelte områder, hvor den virker mindre rimeligt, er det klart, at vi vil overveje problemet, næste gang skattelovgivningen skal til revision.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. C. Toft* til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren for offentlige arbejder oplyse, hvornår kommissionen vedrørende en broforbindelse over Sallingsund vil afslutte sit arbejde og afgive betænkning?“

H. C. Toft: Den 2. november 1954 nedsattes en kommission vedrørende en broforbindelse over Sallingsund. Inden den tid havde man fra befolkningens side i det nordvestlige Jylland udfoldet mange bestræbelser for at få etableret en forbindelse mellem Mors og Salling, uden at der var kommet noget resultat ud af det.

Da ministeren for offentlige arbejder i sommeren 1954 gav tilsagn om nedsættelse af en kommission vedrørende broforbindelsen, bredte der sig en vis optimisme, og da kommissionen blev nedsat i november 1954, håbede og regnede man med en forholdsvis hurtig kommissionsbehandling; man håbede og regnede med, at undersøgelserne i kommissionen ville føre frem til en løsning af brospørgsmålet på den ene eller den anden måde.

Da der i september 1957 ikke var fremkommet noget, der tydede på, at kommissionsarbejdet var nær afslutningen, bredte der sig en ikke ringe uro på Mors og i det nordvestlige Jylland, idet man blev noget utålmodig. På et møde i Nykøbing Mors den 18. september 1957, hvortil mange var indbudt, blev der af medlemmer af kommissionen redegjort for en del af det arbejde, der da var udført, ligesom det blev oplyst, at der